

בטחון שבעי

ברכה מיוחדת לנגיד מר
יוסף חיים ואזנה שליט"א
על חלקו הרב בהפצה

מתיקות דרך "ויגבה לבו בדרכי השם" במשנת נובהרדוק
מהגה"צ רבי יהודה מאנרל שליט"א מעיה"ת לייקווד יצ"ו

פרשת שופטים תשפ"ו

מלך - ומלכויות

**שום תשים עליך מלך - שתהא
אימתו עליך, מכאן שמלך שמחל
על כבודו אין כבודו מחול**

ברש"י כתובות (י"ז). פירש שלומדים מ"שום
תשים" - שימות הרבה ופירש בשטמ"ק שם
(ד"ה שבחובו) וז"ל דכל שעה שמחל על כבודו,
הרי כאילו הסיר עצמו ממלך, וצריך אתה
להשימו עליו מחדש. ע"כ. רואים מכאן שמהות
המלכות הוא הכבוד, ואם המלך מחל על כבודו,
איבד מלכותו, וצריך שימה מחדש.

והנה אנחנו מחכים לגאולה. כשתבוא הגאולה,
יהיה לנו מלך, כהן גדול, סנהדרין, ונביאים. אבל
כשאנחנו מחכים, מחכים בעיקר למלך המשיח.
רואים כאן שהמלכות הוא העיקר של הכל. כי
ענין המלכות הוא להרים את כל העולם להכיר
המושג של כבוד - שהוא היסוד של כל העולם.

לפני הגאולה, מבואר בגמ' סוטה (מט:): שחוצפא
יסגא - החוצפה תתרבה, ולא ידעו לכבד. בת
קמה באמה, כלה בחמותה וכו'. פני הדור כפני
הכלב. כלב הוא דוגמא של זלזול ואי חשיבות.
חוצפה הוא שאין יחס לחשיבות ולכבוד. כשהוא
קורה, זהו סימן שהעולם במצב של חורבן גמור.
וזהו החושך האחרון לפני הגאולה. הר"ן (נדרים
פא.) פירש ענין סיבת החורבן משום שלא בירכו
בתורה תחילה, שהכוונה - שלא כיבדו את
התורה שלהם. כשאין כבוד יש חורבן!!

עמלק הוא זד יהיר לץ שמו (בעל בטחון אינו
עוסק במחשבות על אנשים "למה פלוני עשה
כך, ולמה אלמוני אמר כך". במקום כל זה הוא
רואה רק את הקב"ה שמנסה אותו ע"י האנשים
שמוסביבו שהם רק משלי כ"א) כל מציאותו
זלזול בגדלותו. וכל עוד שהוא מזלזל - אין
השם שלם ולא הכסא שלם עד שיימחה זרעו

של עמלק. הכסא נקרא כסא ה"כבוד", ועמלק,
ע"י ליצנתו משפיל כל כבוד. ובהיכלו כולו
אומר כבוד. אנחנו בגלות אדום. איך אדום
[עשיו] זכה למשול כ"כ הרבה זמן - כמעט 2000
שנים? יתכן ע"י שכיבד את אביו, איזהו מכובד
המכבד. וכן מצאנו שע"י שנבוכדנצר כיבד את
השי"ת והלך כמה פסיעות להשיב את השליח
של אויל מרודך שהקדים את חזקיהו במכתבו
להשיב, זכה ומשל בכיפה.

מלכות בראש השנה

תפקידנו בראש השנה להכיר כבוד מלכות
השי"ת. בליל ר"ה יש ענין לומר לדוד מזמור
אחרי מעריב. הפרק מסתיים, שאו שערים כו'
ויבא מלך הכבוד. מי הוא זה מלך הכבוד, ד'
צבקות הוא מלך הכבוד סלה. (וגם במוסף אנו
אומרים פסוק זה במלכויות).

ויש כאן עומק נוסף. איזהו מכובד המכבד.
השי"ת הוא הכבוד היחידי האמיתי בעולם. מי
שמכבד את השי"ת נדבק לכבודו האמיתי, ויש
לו ג"כ כבוד אמיתי. וגם אם יש לו קשיים, כיון
שיודע את כבוד השי"ת, ויודע כמה השי"ת
מכבד אותו, הוא בוטח בהשי"ת וזוכה להכל.

ובאמת כן הוא בכל דבר בעולם, כמה שתכבד
ענין מסוים, יהיה לך יותר תועלת ממנו. אם אדם
יודע לייקר ולכבד את חודש האלול, ויודע גדלות
ה"אני לדודי ודודי לי" אז הוא זוכה לקבל מאלול,
ולהתעלות באלול. תרשום לעצמך גדלות האלול
או תלמד ע"ז.

וכן צלם אלקים הוא דבר נשגב עד מאוד. אבל זה
תלוי. אם אתה מייקר אותו, אז תוכל להתעלות
על ידו, אבל מי שח"ו מזלזל או אינו מכיר
במעלתו של הצלם אלקים, או כוחותיו, אז הוא

ריוזוק נפלא בבטחון

לשנן אלפי פעמים, בכל עת, ובפרט
כשמרגישים מצוקה רוחנית או גשמית!
משך חכמה פרשת עקב: את ד' וכו' ובו
תדבק... ויש בטחון יותר חזק, כבטחון הבן
באביו המלך, כי ידאג בעדו כמו שדואג
על ענייני עצמו, ויזמין כל מחסורו, ד'
הוא מלכנו, הוא אבינו א"כ הוא יושיענו.
ומסיבת האמונה כי השם דבוק לנבראיו
להכין להם טרפם וצרכם, ולהגן עליהם
מהמדות והחולי והעדר העניינים הנדר-
שים, ומרגיש עליהם יותר ממה שמרגיש
האדם, וכביכול בכל צרתם לו צר, והוא
בעל היכולת האחד האמיתי, הנצחי. ויודע
כל מקריו ומצפוניו ועלילות בני אדם, א"כ
הוא חושש לטובתם יותר מהם על עצמם,
וא"כ הלא יהיה האדם יושב בטח ושלו
ושקט ולא יעשה הסיבות המוכרחות, רק
למה שהטילה - על הנבראים - גזירת
הבורא ית'.

וזה הענין נקרא ובו תדבק, שכיון שייציר
האדם שהוא דבוק להשגחה העליונה
מהשי"ת ומרגיש השי"ת בענייניו יותר
ממה שמרגיש האדם לעצמו, ורוצה
בהצלחת האדם יותר ממה שחפץ לבב
האדם בעצמו וכו' אז האדם בטוח ונח,
ואינו דואג מאומה לענייניו, כי מה יועיל
יכלתו נגד יכולת הבורא הדבוק עמו, ומי-
רגיש בהעדריו כביכול. וזה נקרא דביקות,
וכו' לכל אנשי האומה בלא הבדל, וכמו
שאמרו וכו' אפילו רשע ובוטח בד' חסד
יסובבנו, שבענין שהוא בוטח יושיעוהו ד'
מצד החסד, עכ"ל ט, (ועיי"ש).

דברי הגר"א ז"ל

ז"ל הגר"א (אבן שלמה ג'-ב', בנוגע לחילוק שבין חורבן בית ראשון לחורבן בית שני) זמי שלבו טוב במדת הבטחון, אע"פ שעובר עבירות חמורות, הוא יותר טוב ממי שמחוסר בטחון שעי"ז בא לידי קנאה ושנאה, אע"פ שעוסק בתורה ובגמ"ח, שכל זה אינו אלא לעשות לו שם עכ"ל [בודאי זה אינו סותר לזה - שעי"ק הבטחון בא על ידי דביקות בתורה, בפרט אצל בחורים ואברכים צעירים]. בעל בטחון אינו עסוק במחשבות על אנשים "למה פלוני עשה כך, ולמה אלמוני אמר כך". במקום כל זה הוא רואה רק את הקב"ה שמנסה אותו ע"י האנשים שמסביבו (שהם רק "בובות" puppets בידי השי"ת) - כי הוא חירק עם אביו אהובו שבשמים.

אדרבה אם נייקר את המעט, נייקר גם להוסיף מעט יותר - כי נדע שבין מעט למעט יותר הוא כמרחק מזרח ממערב!) הצעת עבודה למעשה: נתבאר שהכבוד מחזיק את העולם. ויתכן שזהו הטעם שבדורנו, דור עיקבתא דמשיחא, אין אנשים יודעים לכבד ולהעריך את עצמם, ויש כ"כ הרבה שיש להם שפלות הנפש. כשם שחוצפא יסגא, ויש זלזול בכל ערך, כך אנשים מזלזלים גם בעצמם וזהו בסוף הגלות. וזה נכלל במאמר חז"ל (סוף סוטה) שבעיקבתא דמשיחא אין לנו להשען אלא על אבינו שבשמים. ומלך המשיח יבוא ויתקן ענין זה. הוא שהוא מלך, שזהו ענין כבוד כמשנ"ת, יחזיר את הכבוד האמיתי לעולם. וזה כולל - כבוד השי"ת וכבוד מלכות ישראל, וגם כבוד כל יחיד ויחיד. ולכן העצה היעוצה, תרשום את מעלותיך ותכבד את עצמך ואת מעלותיך. וכן תרשום את מעלות חבירך או ילדיך ותעזור להם להתעלות ולהכיר בחשיבותם וכוחותיהם הנפלאים!!

ניתק את עצמו ממעלתו, ולא יוכל רח"ל לקבל ולהשתמש בכוחותיו, ויותר מזה, חבירך או בנך וכו' הוא ג"כ מלא בכוחות ומעלות. כמה שיותר תכיר במעלותיו, ותכבדם, תגרום לו להתעלות על ידם!!!

כל פעולה קטנה - קודש קדשים!

כל תפילה, כל מחשבה טובה ורצון טוב - אין להם ערך! כל יהא שמיא רבא יש לו כח עצום לעשות נפלאות. כל ברכה, כל אמן, וכל מחשבה, דיבור, או מעשה של חסד אין לנו השגה בו, ותלמוד תורה כנגד כולם. כל עמל ועסק וחזרה ובידור ומחשבה או דיבור בתורה הקדושה, הוא נורא ונשגב עד אין חקר! אבל כל זה בתנאי שאתה מעריך ומייקר ומכבד כל אלה. אתה צריך כסדר לשנן עוד ועוד את האמת הזאת. וכמה שתחשיב יותר כל דבר, יהיה לך ממנו יותר תועלת. "אבל דוקא באלול יש לי כ"כ הרבה קשיים!" אם תמשיך לכבד ולייקר את האלול שלך על אף הקשיים, יהיה לך עוד יותר תועלת ממנו, וגם שכרך כפול ומכופל בלי שיעור!

"אבל אני יודע שיש לי כ"כ הרבה חסרונות!" - אם תתעקש לכבד את עצמך על אף כל ההוכחות שלך לצד השני, אז שכרך פי מאה! כי פעם אחת בצער ממאה שלא בצער כמשאח"ל. (אבות דרבי נתן) "אבל איש זה קשה כ"כ לאהוב ולכבד אותו". אם בכל זאת תצליח לכבדו, תדע שהשקעת במקום טוב וזכותך בל ישוער (ועי"ז אתה כדוד המלך, שתמיד הטיב עם כל שונאים והתפלל עליהם וכו'). "אבל אני יודע שהתפילות, והלימוד והחסד לא היו כמו שהיו צריכים להיות בכלל!" אם תלך נגד טבעך, ותתעקש לייקר כל עבודה, אף בדרגא נמוכה מאוד, אתה תזכה לגדלות! עד כמה שתייקר התורה והתפילה שלך, יש להם כח עצום בשמים, גם אם לא היו בדרגא שאתה רוצה. (כמובן שזה לא בא לפטור אותנו מלהתאמץ יותר, אבל

וכרתב לו את משנה התורה הזאת וגו' והיתה עמו

לזכור תמיד האמת שאין עוד מלבדו!! יצרו של אדם מתחדש עליו כל יום, ולכן אנו צריכים כסדר לחיזוקים! מי אינו כועס? - מי שיש לו כסדר מזכירים לא לכעוס! מי נהפך למתמיד? מי שיש לו כסדר דברים המזכירים לו נחיצות הזריזות לתורה הקדושה. אתה רוצה לגדול בחסד או בצניעות? תחפש לך 'נודניק' מקצועי (professional) שיזכיר לך כל הזמן, ותראה איך תשתנה! כדאי לך לשלם לו, הוא כ"כ יקר! הכרתי אחד שחייו השתנו ע"י שהשיג נודניק כזה שלא הפסיק להעיר לו. בתחילה זה היה קשה לו לסבול, אבל בסוף הוא השתנה לגמרי!

והדבר הנפלא ביותר הוא, אם תוכל להשיג חבר טוב כ"כ שיזכיר לך כסדר כל מעלותיך! זה יהיה לך הספר מוסר הטוב ביותר! זה יגדיל לך הערכת עצמך, ויתן לך כח להמשיך לשאוף גבוה, כי תכיר בגדלותך. בדרך כלל קשה להשיג כזה חבר טוב, וא"כ אתה צריך לעשות כן לבד! תרשום כל מעלותיך ותשנן אותם כסדר. תרשום גם כל השבחים ששמעת מעורך, כי להרבה אנשים בדורינו, זה יהיה המצוה הגדולה

המלך מצווה לכתוב לעצמו ספר תורה נוסף, שהוא לוקח אותו לכל מקום שהוא. כשיושב למשפט, כשהולך, כשאוכל, וכשיוצא למלחמה. (סנהדרין כ"א:). ופי' בספר החינוך (מצוה תק"ג) לפי שהמלך ברשות עצמו, ואין מי שיכול לגעור בו ולהוכיחו, וברוח שפתיו ימית מי שירצה, על כן באמת צריך שמירה גדולה וזכרון טוב, יביט אליו תמיד, למען יכבוש את יצרו, ויטה לבו אל יוצרו עכ"ד.

בדורנו ג"כ, כמעט שנתבטלה התוכחה, אנשים מפחדים להוכיח [כי זה יכול לגרום לניתוק קשרים בין אנשים] לכן הרבה מאתנו אין לנו ידיעה היכן אנחנו עומדים. לכן אנחנו צריכים יותר מוסר ממה שהיה צריך פעם, ליצה"ר האיש שלנו. אם תוכל להשיג חבר טוב שתעזרו זל"ז בעבודת השם ולהוכיח זא"ז, אז זהו הדבר הנפלא ביותר שיש! וגם ללמוד מוסר כדי להזכיר לנו להתחזק כמה שאפשר. אני מכיר צדיק גדול ששם על קירות ביתו כל מיני מאמרי חז"ל שמזכירים לו את דברי המוסר שהוא צריך. לפעמים גם תמונות של צדיקים יכולים לעזור! ובאמת זהו הטעם שיש לנו תפילין, ציצית ומזוזה, לעזור לנו

בטחון אמונה ושמחה

ביותר שעשו בחייהם, ויקבלו על זה המון שכר בשמים! אתה צריך להאמין שאם שמעת שבת, מן השמים רצו שתשמע אותו (בדיוק כמו שאמר דוד המלך ד' אמר לו קלל, ומדה טובה מרובה!).

יש לך נסיונות? תהיה רגוע - הקב"ה אתך!

פנויה, כי הרי כבר אינו גר בה, וגם ילדיו לא היו צריכים אותה. הוא פנה אל הרב שך זצ"ל ואמר לו שייתן את הדירה למי שצריך, והרב שך אמר שייתן את הדירה לאותו בחור. הבחור ראה בכך כח הבטחון. הוא חסך כ"כ הרבה טירחא וזכה שהשי"ת הביא לו הכל

בלי שום השתדלות!!

ב. אני מכיר בן תורה שלומד בהתמדה, ואף שאשתו אין לה משכורת גבוהה, הוא זכה לשבת על התורה והעבודה כל השנים. כשהציעו בחור חשוב לבתו, הוא היה צריך להתחייב להחזיק את הזוג ב-\$500 כל חודש לחמש שנים (כמנהג חו"ל) אשתו שאלה אותו בבהלה, הרי אין אנו גומרים את החודש, איך נתחייב בסכום כה גבוה? הוא ענה: "אסור לנו לוותר על בחור ת"ח כשביל ביתנו, ובודאי הקב"ה יעזור!" לא עבר הרבה זמן, וקבלו הודעה מהממשלה שהיות ויש להם ילד מוגבל (handicapped) הם זכאים לתמיכה חודשית של \$500 לחמש שנים!! (זהו סיפור מכלי ראשון).

ג. סיפור חשוב במיוחד: אני מכיר אברך מתמיד גדול, שסבל מענין רפואי, וזה גרם לו הרבה עגמת נפש. אמרתי לו שהגיע הזמן שישקיע בבטחון. הוא התחיל ללמוד חוה"ל שער הבטחון מדי יום כמה דקות, ובאמת המצב השתפר מאוד. כיון שיש לו אהבת תורה גדולה, הוא הפסיק ללמוד חוה"ל ובמקום זה השקיע במה שאהבה נפשו - גמרא ותוספות. אבל שוב פעם התחיל לסבול, וחזר לו כל הצער והקושי. הוא הבין מה הקב"ה רוצה ממנו. ובאמת תיכף כשחזר לחוה"ל מצבו שוב התחיל להשתפר!

אל תיראו ואל תחפזו ואל תערכו מפניהם וכו' הפסוק אומר לנו לא לאבד עשתונות! לא להיבהל! הנצי"ב בהעמק דבר כתב ע"ז - "אל תתנהגו במהירות כי אם במתון"

התורה מדברת על מלחמה עם גוים, שהם ישתדלו להפחיד את עם ישראל ע"י צהלת סוסים וצחצוחי חרבות, והגפת תריסים וכו'. והתורה ק' מזהירה אותנו שאסור לנו לשכוח - כי ד' אלקיכם ההולך עמכם להלחם כו'. בעל הבטחון משתדל תמיד להיות במנוחה. ובכל פגיעה שלוקח מרגיש שד' אתו! וגם בשעת נסיון, אינו מתלונן שזה מפריע לו בלימוד התורה וכו'. כי יודע שאדרבה, כל המטרה בלימוד התורה ק' הוא רק להגיע לקירבת ד'. וא"כ העיקר לבטוח ולהתחבר עם השם! - זהו המטרה הנעלה יותר מהכל!!

ונגש הכהן ודבר אל העם. למה דוקא כהן? ויש לומר כי הכהן אין לו חלק ונחלה, והוא מתפרנס ע"י הקב"ה שהוא ית' "חלקם ונחלתם". הוא בוטח בהשי"ת בלי שום השתדלות וכיון שהוא במדרגה של בטחון, הוא יכול גם להזהיר אנשי הצבא לבטוח בהשם ולא לפחד. (כהן בגי' בטחון!) הכהן הוא הראוי לומר להם שהקב"ה הוא הנלחם להם והם עושים רק השתדלות. וכמבואר בפסוק, כי ד' אלקיכם ההולך עמכם להילחם לכם עם אויביכם להושיע אתכם.

סיפורי בטחון:

א. בחור בשיבת פוניב' מצא זיווגו, והיה צריך דירה. ידידו התחילו להשפיע עליו שהוא חייב לעשות השתדלות. הוא אמר שהוא נשאר בבית המדרש ולומד, והשי"ת בודאי ימצא לו דירה. תקופה קצרה אחרי זה, בעה"ב מאמריקה החליט לחזור לשם, ומצא שדירתו

ברחן - בטחון

כבוד, או כסף ותאוות כדי לשמוח. קרבתו המיוחדת להשי"ת, הופכת אותו לאדם המאושר בעולם!! והוא צוחק על הקטנות וההבל של העוה"ז. ובאמת מצאנו שדוד המלך היה תמיד בשמחה ובשירה. ובזוה"ק (משפטים קז). נקרא דוד 'בדחנא דמלכא' (לשון בדחנות - של המלך ד'). ויש להוסיף שאותיות בדחנא ובטחון דומים! ובאמת זכיתי לראות אצל בעלי הבטחון הגדולים, חניכי נובהרדוק, שהיו תמיד במצב של קרוב לצחוק ובדיחות הדעת; כי זהו באמת התוצאה של הבטחון!!

התורה הזהירה למלך שלא ירבה לו סוסים, נשים, כסף וזהב. זה בא ללמד, שאין לאדם לשמוח ע"י דברים חיצוניים אלא רק ע"י קירבת השם. המלך צריך לבטוח בד' יותר מכל אדם. הוא הרי המוציא והמביא במלחמות. (וכמו שהרמב"ם קרא להלכות מלכים - הלכות מלכים "ומלחמותיהם") ועי' במאמר הבטחון של הבית הלוי שמלחמות ישראל היו רק בבטחון. ובפסוק כתוב כי המלך בוטח בד' (תהילים כ"א). והוא גם נמשח בשמן לרמו שהוא יותר גבוה מקטנות העוה"ז כשמן שצף ע"ג שאר משקים. בעל בטחון אמיתי אינו צריך

בטחון בנובהרדוק

כוחות שאינם בשימוש - רציחה!!!

עגלה ערופה. למה "עגלה"? ולמה בנחל איתן אשר לא יעבד ולא יזרע? וכתב רש"י (ע"פ ופרפו שם את העגלה). אמר הקב"ה תבוא עגלה בת שנתה שלא עשתה פירות, ותערף במקום שאינו עושה פירות לכפר על זה שלא הניחוהו לעשות פירות. עכ"ל. למה הנרצח נחשב שלא עשה פירות? האם מדובר דווקא באדם צעיר שאין לו ילדים? בודאי הפירוש שכל אדם חי רק כדי להתעלות ולהוציא כוחותיו אל הפועל, והן הן פירותיו [ועי' סוטה (מ"ו). סוף העמוד]. ואיש זה שנהרג, לא זכה להמשיך בעבודתו והתעלותו. מכאן רואים יסוד עצום: מי שאינו משתמש בכוחותיו, נחשב שהרג את עצמו! בפ' נח: שופך דם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אלקים עשה את האדם. יש כאן שוב היסוד הנ"ל. מה כל כך נורא כשהרגו בן אדם? כי הרגו צלם אלקים - כוחות אדירים ונוראים של צלם אלקים, שהיה יכול לגדול עוד ולהאיר את כל העולם, ולהתעלות בלי סוף - ועכשיו כל זה נעצר!!

בכל כך הרבה מאתנו יש כוחות שאין אנו מכירים בהם בכלל! ואף פעם לא יצאו מן הכח אל הפועל. זהו בחינה של רציחה!! כמה זה חשוב לדבר על מעלותינו ולחקור אותם, ולהיזכר בכל השבחים ששמענו על עצמנו, ולדעת שאם נבטח בד' נוכל באמת לקבל כוחות שלא חלמנו עליהם, וביחד עם תפילה בעקשנות, נזכה לנסים גדולים וכוחות חדשים וניהפך לאנשים גדולים בכל התחומים. וגם אם עברו הרבה שנים שלא הצלחנו, נוכל להתחיל מחדש כי להשי"ת אין מעצור להושיע ברב או במעט! (שמואל א' יד) מלדבר על חסרונות אין שום רווח בדרך כלל, וזה רק ביטול זמן (אם לא ליצור תשובה). אבל אם תדבר על מעלותיך ועל חלומותיך לגדול, זה יביא בסוף שתגיע לשם! חייב אדם לומר מתי יגיעו מעשי למעשי אבותי אברהם יצחק ויעקב. תדבר על שאיפות גבוהות, וזה יגרום לך שמחת חיים והנאה רוחנית, וגדלות! וגם אם דברת יותר ממה שהגעת בסוף, תקבל המון שכר על עצם ההתעסקות בהכרת מעלותיך!

עיקר תפקידנו בימי אלול - אני לרודי ורודי לי

המשגיח רבי נתן וואכטפויגל זצ"ל היה אומר - עיקר תפקידנו באלול, אינו להתעסק בעבירה זו ובמכשול זה. (בודאי צריך גם להקציב זמן לחזור בתשובה על עבירות שיכול להיפטר מהם ע"י תשובה וידידי לפני יום הדין, אבל אין זה העיקר). העיקר הוא להתעסק להתקרב יותר להשי"ת. הרמב"ם כתב בטעם מצות תקיעת שופר שהעיקר הוא להתעורר משנתנו ולזכור בוראנו, ולא לשכוח את האמת בחבלי הזמן. (הלכות תשובה ג' ד'). ובאמת זהו מה שאנחנו אומרים ב"לדוד" לך אמר לבי בקשו פני את פניך ד' אבקש, אל תסתר וכו' (ע"ש פרש"י). [וזהו ההכנה ל'לפני ה' תטהרו', ול'ושמחתם לפני ד' א' שבעת ימים'].

"תשובה" פירש המבי"ט בספרו בית אלקים (שער התשובה פרק א') וז"ל חקרנו על גדר התשובה ומצאנוהו נכון ושלם, והיא "קרבה להשם מריחוק החטא" עכ"ל. ועי' לקט שיחות מוסר מהגרי"א שר זצ"ל (חלק ב' עמוד קי"ב) וז"ל: שאין היסוד העיקרי הקבלות שמקבלים בימי התשובה, אם לא נחזק את היסוד והשורש להם. ומהו הכלל העיקרי? וצדיק באמונתו יחיה. חסדה לנו אמונה מורגשת בחיי היום יום מתוך שמחה על אשר יש לנו אב בשמים, החפץ בטובתנו לקיים אותנו באושר נצחי, ומתוך כך בא לידי אהבה ודביקות בד', ולידי ראה ובטחון בד'. לבל נירא מבר אנוש ולבטוח בבן אדם שאין לו תשועה. כדי לנסוך את יסודות אמונה אלו אל נימי נפשותינו, יש לנו ללמוד את הספר חוה"ל ולראות איך בעל הספר (רבינו בחיי ב"ר יוסף) חש את האמונה הטהורה בכל פרטי מצעדי חייו וכו'. ואולם העצה האמיתית אשר תביאנו לידי קרבה אל האמת הזו היא רק לימוד המוסר בכל יום וכו' ואז כאשר היסוד הכללי יהא מבוסס כל צרכו, ממילא יצאו גם הפרטים באורם הנכון. וזוהי תשובה שלימה הרצויה לפני השם עכ"ל.

לכן עיקר גדול בימים אלו - התמדה בתוה"ק. רבי ישראל סלנטר זצ"ל תיקן לתלמידיו סדר לימוד של 18 שעות ביממה. ופירש המשגיח רבי נתן וואכטפויגל זצ"ל שבאמת כל השנה לא היה להם את הכוחות האלה. אבל בימים אלה, ימי רחמים ורצון, נפתח המוח ומתרחב הלב, ומתקרבים יותר להקב"ה - המלמד תורה לעמו ישראל!

ה"בורסה" של נובהרדוק

אז תחיה חיים של יר"ש אמיתית, שמחה ותבונה.
* בנובהרדוק היה חשוב שלכל אחד יהיה רבי, [או לפחות חבר טוב] שיוכל להדריכו ולראות מה טוב לו בלי נגיעות. [כי הרי אין אדם רואה את נגעי עצמו].
* אחד העיקרים הגדולים בנובהרדוק היה "בירור המדות". והוא לחפש השורש האמיתי של הפעולות ושל ההרגשות. הכבוד הוא אויב מס' 1 בחיינו. לפעמים אנו בלי חיות והסיבה האמיתית היא שאנו רוצים יותר כבוד! הרי אם היית זוכה ב'לוטו' 1,000,000\$ או שהיית מקבל הרבה כבוד, היית מלא חיות! ידיעה זו הצילה אותי כמה וכמה פעמים, והשתחררתי ע"י התבוננות זו מכמה כאבים וחולשות, בלי ללכת לרופא!

* בנובהרדוק אחרי סדר מוסר של חצי שעה, היו מדווחים זוגות זוגות והיו מדברים יחד על העניינים הפרטיים של עבודת ד' ועבודת המידות שלהם. זה היה ה"ביזנעס" (business) שלהם! כמו שאדם עלול לטעות אם אינו מתייעץ ב'ביזנעס' של עולם הזה, כך, ויותר, בביזנעס של עוה"ב.
* אדם יכול ללכת אחר הציבור ולא לשים אל לבו, שיש חלקים שאינם טובים בשבילו. (כגון דרך הלימוד). [הגאון רבי דוד פוברסקי זצ"ל פעם תמה - "איך יתכן שבישיבה, כולם אווזים בסדר א' אותו דף?!!"] - הרי יש יותר בעלי כישרונות ויש פחות וכו' [וכו']. לפעמים האדם אינו מבין את מצבו, ואינו עושה מה שטוב בשבילו. הח"ח היה אומר - "יותר ממה שהקב"ה רוצה שתהיה 'פרום', הוא רוצה שתהיה חכם!" אם תתאמץ להשתמש בשכלך,

קו 'עמודיה שבעה' 0733-587-587

שיעורים ע"פ דרכו של הרה"ג ר' אברהם גניחובסקי זצ"ל בהנהגת הבית, בספר 'עמודיה שבעה', ברוח העלון

שמעו ותחי נפשכם
לשיעור שיפורי
הרה"צ יהודה מנדל שליט"א
בקו 'השגחה פרטית'
02-3011300
או בקו הישיר: 02-3011906

להארות והערות:
050-4154557
לקבלת הגליון במייל
X7100100@
GMAIL.COM

מפיצים בטחון לכל יהודי - בכל העולם - מכל הלב
אנחנו רוצים להגדיל את התפוצה ואנחנו מתמודדים עם הקיים עזרו לנו להפיץ את האור! ניתן לתרום בנדירים פלוס ע"ש "עוצמה של קשר" במדור "ביטחון שבועי" בנק מרכזיתל סניף 725 מס' חשבון 44346 ולציין עבור "בטחון שבועי" וכן אצל יחידה לב ארי בטל' 0504121613